

การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถีเพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการเขียนแสดงทรรศนะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
Developing Integrated Learning Units of Thai Language with Sexuality
to Promote Perspective Writing Ability for Grade 9 Students

พัชรินทร์ จักแก้ว^{1*}, ศักดา สวาทะนันท์² และนัทธ อัสภาภรณ์²

Patcharin Jakkaeo^{1*}, Sakda Swatanan² and Natad Assapaporn²

¹นักศึกษาสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

¹Graduate Student in Curriculum and Instruction Division, Faculty of Education, Chiang Mai University

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

²Assistant Professor Dr. of Curriculum and Instruction Division, Faculty of Education, Chiang Mai University

*Corresponding author, E-mail: deppapepeavirill@gmail.com

(Received: April 9, 2026; Revised: May 15, 2026; Accepted: May 16, 2026)

บทคัดย่อ

การศึกษา เรื่อง การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแสดงทรรศนะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี เพื่อส่งเสริมการเขียนแสดงทรรศนะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 2) เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนแสดงทรรศนะ ก่อนและหลังเรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนบ้านแม่จัน (เชียงใหม่สาธิต) จำนวน 27 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบประเมินหน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถีเพื่อส่งเสริมการเขียนแสดงทรรศนะ จำนวน 11 แผน และแบบวัดทักษะการเขียนแสดงทรรศนะก่อนเรียนและหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า 1) หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี เพื่อส่งเสริมการเขียนแสดงทรรศนะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้นมีทั้งหมด 1 หน่วยการเรียนรู้ประกอบด้วย 1) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ 2) โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้ 3) กิจกรรมการเรียนรู้ 4) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และ 5) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยประเมินองค์ประกอบหน่วยการเรียนรู้จำนวน 11 รายการ และผลประเมินคุณภาพหน่วยการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย = 4.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.12 และ 2) ความสามารถในการเขียนแสดงทรรศนะของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถีหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 15.15 อยู่ในคุณภาพดี คิดเป็นร้อยละ 75.74

คำสำคัญ : การบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี ความสามารถในการเขียนแสดงทรรศนะ

Abstract

The objectives of this research study were 1) to develop an integrated learning unit combining Thai language and sexuality to enhance opinion writing skills for Grade 9 students, and 2) to study writing ability before and after learning through the integrated Thai language and sexuality unit. The sample group, as well as 27 Grade 9 students from Ban Mae Chan School (Chiang Saen Prachanusart) during the first semester

of the 2025 academic year. The research instruments included: 1) a learning unit evaluation form, 2) 11 integrated Thai language and sexuality lesson plans designed to enhance opinion writing skills, and 3) pre-test and post-test instruments assessing opinion writing ability. Data were analyzed using mean, percentage, standard deviation. The research results revealed that: 1) The developed integrated Thai language and sexuality learning unit for enhancing opinion writing skills consisted of five components: (1) the learning unit title, (2) learning unit structure, (3) learning activities, (4) assessment and evaluation, and (5) lesson plans. The overall quality of the learning unit through an evaluation of 11 components of the learning unit was rated at the highest level (Mean = 4.94, S.D. = 0.12). 2) Students' opinion writing ability after learning with the integrated Thai language and sexuality education unit was significantly higher than before. The overall mean score was 15.15, indicating a good level of performance (75.74%).

Keywords: Integrated learning unit combining Thai language and sexuality education, Writing skills

บทนำ

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ตลอดจนเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ของคนในชาติ ความคิด และการสร้างสรรค์พัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ในการศึกษาและการถ่ายทอดความรู้นั้น ต้องใช้ภาษาทั้งสิ้น เพราะคนเราได้รับความรู้ ความคิดต่าง ๆ ล้วนมาจากการอ่าน การฟัง และการเขียนที่ได้บันทึกไว้ เพื่อถ่ายทอดความรู้สู่คนรุ่นต่อไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ให้ความสำคัญการเขียนแสดงทรรศนะ ซึ่งเป็นการเขียนเพื่อถ่ายทอดความรู้และความเชื่อที่เกิดขึ้นภายในใจ และแสดงออกตามที่เห็น รู้ หรือคิด โดยผู้เขียนอาจใช้ความรู้และประสบการณ์ของตนเองเป็นพื้นฐานเพื่อแสดงความคิดเห็นได้อย่างเป็นเหตุเป็นผล (สถาบันทางการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน, 2566) การเขียนแสดงทรรศนะ เป็นการเขียนแสดงความคิดเห็นที่ประกอบด้วยเหตุผล ซึ่งแม้จะแตกต่างหรือขัดแย้งกันก็ล้วนมีประโยชน์ เพราะจะเป็นแนวทางให้ผู้อื่นได้มีโอกาสใช้ดุลยพินิจตัดสินใจเลือกวิถีทางแก้ปัญหาได้หลายทาง ด้วยความสุชมรอบคอบ (อัมพร ทองใบและมาลี พันธุ์ประเสริฐ, 2555) การเขียนแสดงทรรศนะ เป็นงานเขียนที่เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยมีหลักฐานข้อมูลและเหตุผลประกอบ เช่น การเขียนชี้แจง การเขียนบทความ แสดงความคิดเห็น การเขียนตอบข้อสอบแบบความเรียง เขียนวิเคราะห์งานเขียน เขียนวิเคราะห์ข่าว หรือเขียนวิจารณ์เหตุการณ์ต่าง ๆ (วรวรรณ ศรีรายย์, 2557) ซึ่งการเขียนแสดงทรรศนะนั้น จะต้องแสดงความคิดเห็นที่ประกอบด้วยเหตุผล ดังนั้นจะต้องตระหนักถึงโครงสร้างของการแสดงทรรศนะและวิธีการเขียนแสดงทรรศนะ (สอวค ดำเนินสวัสดิ์, 2551) กล่าวถึงโครงสร้างของการแสดงทรรศนะที่สำคัญ 3 ส่วน ได้แก่ ที่มา คือส่วนที่เป็นเรื่องราวต่าง ๆ อันทำให้เกิดการแสดงทรรศนะ ข้อเสนอสนับสนุน คือ การให้เหตุผลสนับสนุนข้อสรุปของผู้แสดงทรรศนะ เหตุผลนั้นอาจจะเป็นข้อเท็จจริง หลักการ สถิติ ข้อมูลทรรศนะของผู้อื่น หรือมติของที่ประชุม และข้อสรุป คือความคิดเห็นของผู้แสดงทรรศนะ ถือว่าข้อสรุป เป็นสารที่สำคัญที่สุดของการแสดงทรรศนะ

การจัดการเรียนรู้พบว่า ความสามารถด้านการเขียนแสดงทรรศนะของนักเรียนยังอยู่ในระดับไม่น่าพึงพอใจ โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (2566) ได้มีรายงานข้อค้นพบจากการทดสอบ O-NET รูปแบบข้อสอบอัตนัย ว่าการใช้ภาษาไทยของผู้เรียนยังมีข้อจำกัดหลายประการ ซึ่งสอดคล้องกับค่าสถิติผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติระดับโรงเรียนที่สะท้อนปัญหาด้านการเขียนของผู้เรียน คือ ผู้เรียนมักใช้ภาษาพูดในการเขียน ขาดการเรียบเรียงความคิดอย่างเป็นระบบ และไม่สามารถนำเสนอเหตุผลหรือหลักฐานสนับสนุนได้อย่างชัดเจน ส่งผลให้การเขียนขาดความน่าเชื่อถือ

และไม่บรรลุตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผลการทดสอบยังสะท้อนเพิ่มเติมว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน คิด วิเคราะห์ และการเขียนในระดับที่ควรได้รับการพัฒนา โดยเฉพาะในข้อสอบที่มุ่งวัดทักษะการตีความ การวิเคราะห์ และการแสดงความคิดเห็นเชิงเหตุผล ซึ่งล้วนเป็นสมรรถนะสำคัญต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้วยเหตุนี้ ปัญหาดังกล่าวจึงเป็นประเด็นสำคัญที่ครูผู้สอนจำเป็นต้องนำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับสมรรถนะที่จำเป็นของผู้เรียนต่อไป

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจนำประเด็นเพศวินมาใช้เป็นเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนแสดงทรรศนะ เนื่องจากเพศวินเป็นประเด็นใกล้ตัวผู้เรียน สอดคล้องกับบริบททางสังคมในปัจจุบัน และเป็นเรื่องที่มีความหลากหลายทางความคิดเห็น ซึ่งเอื้อต่อการฝึกทักษะการคิด วิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็น และการโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัว และสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนในช่วงวัยรุ่น โดยเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งอยู่ในช่วงที่มีพัฒนาการทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม และอัตลักษณ์ส่วนบุคคลอย่างชัดเจน ผู้เรียนเผชิญประเด็นทางสังคมที่ซับซ้อนมากขึ้น ทั้งจากสื่อดิจิทัล เครือข่ายสังคมออนไลน์ และความสัมพันธ์รอบตัว โดยเฉพาะประเด็นเกี่ยวกับเพศวิน ความหลากหลายทางเพศ การแสดงออกทางอัตลักษณ์ และการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม ซึ่งล้วนเป็นเรื่องใกล้ตัวและมีอิทธิพลต่อทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมของผู้เรียน และสภาพปัญหาที่พบในปัจจุบันคือ ผู้เรียนจำนวนไม่น้อยยังขาดทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ และไม่สามารถถ่ายทอดความคิดเห็นหรือจุดยืนของตนต่อประเด็นทางสังคมอย่างมีเหตุผล สร้างสรรค์ และเคารพความแตกต่างได้อย่างเหมาะสม ส่งผลให้การสื่อสารในประเด็นอ่อนไหวในเรื่องเพศวิน มักปรากฏในรูปแบบของอคติ การใช้ความรุนแรงทางภาษา หรือการรับข้อมูลโดยปราศจากการไตร่ตรอง ดังนั้นการเขียนแสดงทรรศนะจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในระดับชั้นนี้ เพราะการเขียนเป็นทักษะทางภาษาไทย และยังเป็นกระบวนการพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ การใช้เหตุผลประกอบความคิดเห็น และการสร้างพลเมืองที่สามารถใช้เสียงของตนเองอย่างรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งการบูรณาการสามารถกระตุ้นการคิด วิเคราะห์ และการแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการจึงเป็นแนวทางสำคัญในการเชื่อมโยงความรู้และทักษะของผู้เรียน แนวทางการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการในครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ เวชฤทธิ์ อังกะนัฏฐกร (2552) ที่อธิบายว่าการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเป็นกระบวนการเชื่อมโยงศาสตร์ต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างมีความหมาย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้กับชีวิตจริงได้อย่างเป็นระบบ อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศิริพร พุทธิสงค์ (2561) ที่พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการคิดวิเคราะห์ และการทำงานเป็นทีมของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้พัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิน เพื่อเป็นนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบอย่างเป็นระบบ โดยใช้มาตรฐานการเรียนรู้ด้านการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียนแสดงทรรศนะเข้ากับสาระร่วมสมัยด้านเพศวินศึกษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแสดงทรรศนะ ให้เกิดขึ้นอย่างมีความหมาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการการรับข้อมูล วิเคราะห์ประเด็น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และนำมาเรียบเรียงความคิดเป็นงานเขียนเชิงทรรศนะอย่างมีโครงสร้าง ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการเขียนที่ต้องฝึกฝนทักษะการเขียน การบูรณาการจึงเป็นการออกแบบประสบการณ์เรียนรู้ที่ทำให้เนื้อหาเพศวินและเป็นฐานของการคิด และทักษะการเขียนในรายวิชาภาษาไทย คือเครื่องมือของการสื่อสารเชิงเหตุผล เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแสดงทรรศนะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแม่จัน (เชียงใหม่ประชานาสสน) ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวินเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแสดงทรรศนะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนแสดงทรรศนะก่อนและหลังเรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **เพศวินิธิ** หมายถึง เนื้อหาสาระที่ใช้เป็นบริบทในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 6 ประเด็น ได้แก่ พัฒนาการของมนุษย์ สัมพันธภาพ ทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต พฤติกรรมทางเพศ สุขภาพทางเพศ และสังคมและวัฒนธรรม โดยนำมาใช้เป็นสถานการณ์และประเด็นปัญหา ในกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิเคราะห์และเขียนแสดงทรรศนะอย่างมีเหตุผล

2. **การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้** หมายถึง การนำหรือคัดเลือกหน่วยการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโครงสร้างรายวิชา มาดำเนินการออกแบบและพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยมีขั้นตอน ได้แก่ การวิเคราะห์ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะของผู้เรียน การออกแบบโครงสร้างหน่วยการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ การสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผล การทดลองใช้ และการปรับแก้จากผลการทดลองใช้

3. **หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการข้ามกลุ่มสาระ** หมายถึง หน่วยการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยบูรณาการเนื้อหา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 2 การเขียน ร่วมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สาระที่ 1 การเจริญเติบโต และพัฒนาการของมนุษย์ สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว และสาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค และนำเนื้อหาเพศวินิธิที่กำหนดสถานการณ์หรือประเด็นปัญหา แล้วออกแบบกิจกรรมให้ผู้เรียนอ่านและวิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็นเพศวินิธิ เขียนแสดงทรรศนะโดยใช้เหตุผลและหลักฐานสนับสนุน โดยมุ่งพัฒนาความสามารถในการเขียนแสดงทรรศนะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้สามารถเชื่อมโยงความรู้และนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้

4. **หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวินิธิ** หมายถึง หน่วยการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยบูรณาการเนื้อหาการเขียนแสดงทรรศนะกับประเด็นเพศวินิธิ ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดสถานการณ์ ให้ผู้เรียนอ่าน วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเพศวินิธิ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เขียนแสดงทรรศนะอย่างมีเหตุผล โดยหน่วยการเรียนรู้ประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ส่วน ได้แก่ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้

5. **การเขียนแสดงทรรศนะ** หมายถึง ความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการเขียนแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นที่กำหนด โดยใช้เหตุผลและหลักฐานสนับสนุน ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบประเมินการเขียนแสดงทรรศนะที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น โดยพิจารณา 5 ด้าน ได้แก่ การใช้ภาษา องค์ประกอบของการเขียน เนื้อหาการเขียน ความคิดสร้างสรรค์ หลักการเขียนแสดงทรรศนะ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ประโยชน์ต่อผู้เรียน

1.1 ผู้เรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารเชิงวิชาการ โดยสามารถนำกระบวนการเขียนแสดงทรรศนะไปใช้เป็นเครื่องมือในการเรียบเรียงความคิด การสื่อสารความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล และการแสดงออกทางภาษาอย่างสร้างสรรค์ในการเรียนรู้และชีวิตประจำวัน

1.2 ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิด วิเคราะห์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณผ่านการเรียนรู้ประเด็นเพศวินิธิที่ใกล้ตัว สามารถพิจารณาข้อมูลอย่างรอบด้าน และนำไปประยุกต์ใช้ในการตัดสินใจในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

1.3 ผู้เรียนมีความเข้าใจเรื่องเพศวินิธิอย่างถูกต้อง เกิดทัศนคติที่ดีต่อความหลากหลายทางเพศ เคารพความแตกต่าง และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเหมาะสม

2. ประโยชน์ต่อครูผู้สอน

2.1 ครูผู้สอนสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบและพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการที่เชื่อมโยงสาระการเรียนรู้กับประเด็นทางสังคมร่วมสมัยได้อย่างเป็นระบบ

2.2 ครูผู้สอนได้รับประโยชน์จากการมีต้นแบบเครื่องมือและรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ต่อยอด หรือปรับให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนและสถานศึกษา ช่วยเพิ่มความหลากหลายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลอย่างเป็นระบบ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพครูให้สามารถออกแบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนและสังคมได้อย่างมีคุณภาพ

2.3 ครูผู้สอนสามารถพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการ และส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและเคารพความแตกต่าง

3. ประโยชน์ต่อสถานศึกษา

3.1 สถานศึกษาได้รูปแบบหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการที่มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและยกระดับการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียน

3.2 สถานศึกษามีแนวทางในการส่งเสริมทักษะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะทักษะการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างเคารพความแตกต่าง

3.3 สถานศึกษาสามารถใช้ผลการศึกษา เป็นข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และเป็นต้นแบบในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการข้ามกลุ่มสาระในรายวิชาอื่น ๆ ได้

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้มีรูปแบบการวิจัยและพัฒนา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และศึกษาผลการใช้หน่วยการเรียนรู้ต่อความสามารถในการเขียนแสดงทรรศนะของผู้เรียน โดยผู้ศึกษาดำเนินการศึกษาตามประเด็น ดังต่อไปนี้

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ โรงเรียนบ้านแม่จัน (เชิงแสนประชานุสาสน์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 27 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท23101 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 เรื่อง การเขียนแสดงทรรศนะ และการบูรณาการเนื้อหาเพศวิถี ครอบคลุม 6 ประเด็น ได้แก่ 1) พัฒนาการของมนุษย์ 2) สัมพันธภาพ 3) ทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต 4) พฤติกรรมทางเพศ 5) สุขภาพทางเพศ และ 6) สังคมและวัฒนธรรม

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการเขียนแสดงทรรศนะ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทั้งหมด 1 หน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การพัฒนาทักษะการเขียน มีจำนวน 11 แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย แผนที่ 1 เรื่อง การเขียนแสดงทรรศนะ แผนที่ 2 แนวทางการเขียนแสดงทรรศนะ แผนที่ 3 การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง เพศ

วิถีกับวัยรุ่นแผนที่ 4 การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง ความหลากหลายทางเพศแผนที่ 5 การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง ความหลากหลายที่ต้องเข้าใจ แผนที่ 6 การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง การเปิดเผยตัวตน แผนที่ 7 การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง การใช้คำพูดและเคารพความหลากหลายทางเพศ แผนที่ 8 การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่องการเคารพความหลากหลาย และการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ แผนที่ 9 การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง กระดานสนทนาเรื่องความหลากหลายทางเพศ แผนที่ 10 การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง การใช้สื่อออนไลน์เพื่อการยืนยันเพศสภาพในเด็กและวัยรุ่น และแผนที่ 11 การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง อยู่ร่วมกันอย่างไร ในสังคมที่มีความหลากหลายทางเพศ รวม 15 ชั่วโมง และดำเนินการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การเตรียมพร้อมและกระตุ้นความสนใจ 2) การสอนเพื่อให้นักเรียนได้ร่วมกันวิเคราะห์เนื้อหา 3) การอภิปรายและลงข้อสรุป 4) การสร้างผลงานการเขียนแสดงทรรศนะ และ 5) การสะท้อนผลผ่านการนำเสนอ โดยผู้ศึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประเมินคุณภาพหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.95 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.07 และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ว่ามีความถูกต้อง เหมาะสมตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 11 แผน แยกเป็นรายแผน มีผลการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.97 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.00 แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับประเด็นเรื่องเพศวิถี แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับประเด็นเรื่องเพศวิถี 6 ประเด็น จำนวน 15 ชั่วโมง

ลำดับ หน่วย	ชื่อหน่วย	แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่	ชื่อแผน การจัดการเรียนรู้	ประเด็น เรื่องเพศวิถี	จำนวน ชั่วโมง
1	การพัฒนา ทักษะ การเขียน 1	1	การเขียนแสดงทรรศนะ	ไม่มีประเด็นเพศวิถี	1
		2	แนวทางการเขียนแสดง ทรรศนะ	ไม่มีประเด็นเพศวิถี	2
		3	การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง เพศวิถีกับวัยรุ่น	ประเด็นที่ 1 พัฒนาการ ของมนุษย์	1
		4	การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง ความหลากหลาย ทางเพศ	ประเด็นที่ 4 พฤติกรรมทางเพศ	1
		5	การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง ความหลากหลาย ที่ต้องเข้าใจ	ประเด็นที่ 2 สัมพันธภาพ	1
		6	การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง การเปิดเผยตัวตน	ประเด็นที่ 4 พฤติกรรมทางเพศ	1
		7	การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง การใช้คำพูดและ เคารพความหลากหลาย ทางเพศ	ประเด็นที่ 3 ทักษะที่จำเป็น ในการดำเนินชีวิต	1

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ หน่วย	ชื่อหน่วย	แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่	ชื่อแผน การจัดการเรียนรู้	ประเด็น เรื่องเพศวิถี	จำนวน ชั่วโมง
		8	การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง การเคารพความ หลากหลายและการ สื่อสารอย่างสร้างสรรค์	ประเด็นที่ 3 ทักษะที่จำเป็น ในการดำเนินชีวิต	2
		9	การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง กระดานสนทนา ความหลากหลายทางเพศ	ประเด็นที่ 6 สังคมและวัฒนธรรม	2
		10	การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง การใช้ฮอร์โมน เพื่อการยืนยันเพศสภาพ ในเด็กและวัยรุ่น	ประเด็นที่ 5 สุขภาพทางเพศ	2
		11	การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง อยู่ร่วมกันอย่างไร ในสังคมที่มีความ หลากหลายทางเพศ	ประเด็นที่ 6 สังคมและวัฒนธรรม	1

2. แบบวัดความสามารถในการเขียนแสดงทรรศนะก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 2 ข้อ เป็นแบบวัดอัตนัยเพื่อประเมินทักษะของผู้เรียนในการเขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น และได้แย้งอย่างมีเหตุผล ให้ผู้เรียนเขียนตอบ ลักษณะของข้อคำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ โดยเน้นให้ผู้เรียนสามารถแสดงจุดยืนของตนเองอย่างชัดเจน มีการให้เหตุผลสนับสนุนอย่างเหมาะสม และมีการยกตัวอย่างหรือหลักฐานประกอบที่สอดคล้องกับประเด็นที่นำเสนอ รวมทั้งสามารถเรียบเรียงเนื้อหาอย่างเป็นลำดับ มีความเชื่อมโยง และใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม แบบวัดใช้ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนแสดงทรรศนะของผู้เรียน เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยและด้านสุขศึกษาพลศึกษา จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามวัตถุประสงค์ (IOC) ระหว่าง 0.60 – 1.00 ซึ่งพบว่ามีค่า IOC เฉลี่ยทั้งฉบับเท่ากับ 0.90 ถือว่าสามารถนำมาใช้ได้ และแบบประเมินการเขียนแสดงทรรศนะในรูปแบบเกณฑ์การให้คะแนน (Rubric Score) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ (Content Validity) ด้วยค่า IOC โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อประเมินกับวัตถุประสงค์ (IOC) ผลการประเมินพบว่า แบบประเมินมีค่า IOC รายข้ออยู่ระหว่าง 0.80–1.00 และมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.96 พบว่าแบบประเมินมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และมีความเหมาะสมในระดับสูง สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินความสามารถในการเขียนแสดงทรรศนะของผู้เรียนได้ เกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนแสดงทรรศนะ แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนแสดงทรรศนะ (20 คะแนน)

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	4	3	2	1	0
1. การใช้ภาษา	ใช้ภาษา	ใช้ภาษา	ใช้ภาษา	ใช้ภาษา	ใช้ภาษา
1.1 ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักภาษา	ได้ตาม	ได้ตาม	ได้ตาม	ได้ตาม	ได้ตามหลักเกณฑ์
1.2 ใช้ภาษาถูกระดับ ถ้อยคำตรง ความหมาย เหมาะสมกับ กาลเทศะ	หลักเกณฑ์ ครบ 5 ข้อ	หลักเกณฑ์ 4 ข้อ	หลักเกณฑ์ 3 ข้อ	หลักเกณฑ์ 2 ข้อ	1 ข้อ หรือไม่ได้ตาม เกณฑ์
1.3 เว้นวรรคตอนถูกต้อง					
1.4 ไม่เขียนฉีกคำ					
1.5 การสะกดคำถูกต้องทุกคำ					
2. องค์ประกอบของการเขียน	มีองค์	มีองค์	มีองค์	มีองค์	มีองค์ ประกอบ
2.1 มีประเด็นสำคัญสอดคล้องกับ เรื่องที่ต้องการนำเสนอ	ประกอบ ของการ	ประกอบ ของการ	ประกอบ ของการ	ประกอบ ของการ	ของการเขียนได้ ตามเกณฑ์
2.2 มีข้อคิดเห็นในการแสดงจุดยืน ชัดเจน	เขียนได้ตาม เกณฑ์	เขียนได้ตาม เกณฑ์	เขียนได้ตาม เกณฑ์	เขียนได้ตาม เกณฑ์	1 ข้อ หรือไม่ได้ ตามเกณฑ์
2.3 มีข้อเท็จจริงสนับสนุน	ครบ 5 ข้อ	4 ข้อ	3 ข้อ	2 ข้อ	
2.4 มีข้อสรุปสอดคล้องกับเหตุผล					
2.5 การเขียนแสดงทรรศนะดึงดูด ความสนใจชวนให้ติดตามอ่าน					
3. เนื้อหาการเขียน	เขียนเรื่องได้	เขียนเรื่องได้	เขียนเรื่องได้	เขียนเรื่องได้	เขียนเรื่องได้
3.1 นำเสนอสาระสำคัญตรงกับ ประเด็นที่กำหนด	สาระสำคัญ ตามเกณฑ์	สาระสำคัญ ตามเกณฑ์	สาระสำคัญ ตามเกณฑ์	สาระสำคัญ ตามเกณฑ์	สาระสำคัญตาม เกณฑ์
3.2 เนื้อหาตรงตามข้อเท็จจริง มีเอกภาพ สมบูรณ์ และ สอดคล้องกันกับเรื่อง	ครบ 5 ข้อ	4 ข้อ	3 ข้อ	2 ข้อ	1 ข้อ หรือไม่ได้ ตามเกณฑ์
3.3 ลำดับความคิดต่อเนื่อง ไม่วกวน					
3.4 มีความเป็นเหตุเป็นผล					
3.5 นำเสนอความคิดเชิงบวก					

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	4	3	2	1	0
4. ความคิดสร้างสรรค์	เขียนเรื่อง	เขียนเรื่อง	เขียนเรื่อง	เขียนเรื่อง	ไม่สามารถเขียน
4.1 นำเสนอแนวคิดแปลกใหม่	นำเสนอ	นำเสนอ	นำเสนอ	นำเสนอ	เรื่องนำเสนอ
นำเสนอใจ	ความคิด	ความคิด	ความคิด	ความคิด	ความคิดสร้างสรรค์
4.2 นำเสนอแนวคิดบนพื้น	สร้างสรรค์	สร้างสรรค์	สร้างสรรค์	สร้างสรรค์	ได้ตามเกณฑ์
ฐานข้อมูลความจริงของเหตุ	ได้ตาม	ได้ตาม	ได้ตาม	ได้ตาม	
และผล	เกณฑ์	เกณฑ์	เกณฑ์	เกณฑ์	
4.3 นำเสนอแนวคิดสะท้อนมุมมอง	ครบ 4 ข้อ	3 ข้อ	2 ข้อ	1 ข้อ	
ของตนเองอย่างมีวิจารณ์ญาณ					
และสร้างสรรค์					
4.4 นำเสนอแนวคิดสะท้อนมุมมอง					
ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม					
5. หลักการเขียนแสดงพรรณนา	เขียนแสดง	เขียนแสดง	เขียนแสดง	เขียนแสดง	ไม่สามารถเขียน
5.1 เชื่อมโยงความสอดคล้องของ	พรรณนาได้	พรรณนาได้	พรรณนาได้	พรรณนาได้	แสดงพรรณนาได้
โครงสร้างการเขียนแสดง	ตามเกณฑ์	ตามเกณฑ์	ตามเกณฑ์	ตามเกณฑ์	ตามเกณฑ์
พรรณนา ประกอบด้วย ที่มา	ครบ 4 ข้อ	3 ข้อ	2 ข้อ	1 ข้อ	
ข้อสนับสนุน ข้อสรุป					
5.2 เขียนแสดงพรรณนาโดยไม่กล่าว					
พาดพิงบุคคลหรือองค์กรให้เกิด					
ความเสียหาย					
5.3 เขียนแสดงพรรณนาโดยไม่ใช้คำ					
รุนแรงไม่ใช้คำสบถ ไม่ใช้คำหยาบ					
5.4 เขียนแสดงพรรณนาโดยไม่ใช้คำ					
สรรพนามที่ไม่ถูกต้องตาม					
หลักการแสดงพรรณนา					

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า เกณฑ์การประเมินทักษะการเขียนแสดงพรรณนา เป็นแบบเกณฑ์การให้คะแนน (Rubric Score) 20 คะแนน ใช้ประเมินคุณภาพงานเขียนของผู้เรียนใน 5 ด้าน ได้แก่ การใช้ภาษา องค์ประกอบของการเขียน เนื้อหาการเขียน ความคิดสร้างสรรค์ และหลักการเขียนแสดงพรรณนา โดยแต่ละด้านกำหนดตัวบ่งชี้ตามลักษณะสำคัญของการเขียนแสดงพรรณนา และใช้ระดับคะแนน 5 ระดับ คือ 4, 3, 2, 1 และ 0 ตามจำนวนข้อที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด และสะท้อนระดับความสามารถของผู้เรียนได้ครอบคลุมทั้งด้านภาษา กระบวนการคิด เนื้อหา และคุณลักษณะของการเขียนแสดงพรรณนา

การเก็บและรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ดำเนินการ ดังนี้

1. เตรียมการสอน โดยแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

2. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบวัดทักษะการเขียนแสดงพรรณนาก่อนเรียน
3. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแสดงพรรณนา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ 11 แผนการจัดการเรียนรู้ รวมจำนวน 15 ชั่วโมง ซึ่งจะจัดการเรียนการสอนในคาบเรียนปกติในรายวิชาภาษาไทย (รายวิชาพื้นฐาน) และรายวิชาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน (รายวิชาเพิ่มเติม)
4. ดำเนินการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบวัดทักษะการเขียนแสดงพรรณนาหลังเรียน นำข้อมูลคะแนนทักษะการเขียนแสดงพรรณนาที่ได้ มาวิเคราะห์ เพื่อสรุปและแปลผลการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้ ดังนี้

1. เกณฑ์การแปลผลร้อยละของการเขียนแสดงพรรณนา ปรับปรุงเกณฑ์จากสถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2546) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2567) และเกณฑ์จากสถาบันทางการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน (2566) 20 คะแนน

ร้อยละ	ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ	การแปลผล
80 - 100	16 – 20	4	ดีเยี่ยม
70 – 79	14 – 15	3	ดี
60 - 69	12 – 13	2	พอใช้
50 - 59	10 – 11	1	ค่อนข้างต่ำ
0 - 49	ต่ำกว่า 10	0	ไม่ผ่าน

วารสารหลักสูตรและการสอน มช.

ผลการศึกษา

- 1 ผลการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏผลดังนี้

1.1 ผลการสร้างหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การพัฒนาหน่วยแบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้ศึกษาได้ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยวิเคราะห์มาตรฐาน ตัวชี้วัดของกลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ศึกษาหลักการเกี่ยวกับการเขียนหน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่สามารถนำมาบูรณาการในการเขียนแสดงพรรณนาได้ หลังจากนั้นได้คัดเลือกประเด็นเพศวิถีที่ครอบคลุมที่สอดคล้องกับประเภทของกิจกรรม นำมาจัดทำเป็นหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียน จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 11 แผน รวม 15 ชั่วโมง และนำหน่วยการเรียนรู้ที่พัฒนาแล้วเสร็จนั้นให้กรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อพิจารณาความเหมาะสม หลังจากปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระและผู้เชี่ยวชาญแล้ว จึงได้นำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย

จากการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแสดงพรรณนา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยศึกษาหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 11 แผน รายละเอียดดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียน 1 ด้วยการบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี ประกอบด้วย ความหมายของการเขียนแสดงพรรณนา แนวทางการเขียนแสดงพรรณนา การเขียนแสดงพรรณนา เรื่อง เพศวิถีกับวัยรุ่น

การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง ความหลากหลายทางเพศ การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง ความหลากหลายที่ต้องเข้าใจ การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง การเปิดเผยตัวตน การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง การใช้คำพูดและเคารพความหลากหลายทางเพศ การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่องการเคารพความหลากหลาย และการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง กระดานสนทนาเรื่องความหลากหลายทางเพศ การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง การใช้สื่อออนไลน์เพื่อการยืนยันเพศสภาพในเด็กและวัยรุ่น และการเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง อยู่ร่วมกันอย่างไร ในสังคมที่มีความหลากหลายทางเพศ

ผลการศึกษา พบว่า การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี สามารถออกแบบได้อย่างเป็นระบบและมีความเหมาะสม โดยหน่วยการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีโครงสร้างครบถ้วน 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ชื่อหน่วย โครงสร้างหน่วย ขั้นตอนการจัดกิจกรรม การวัดและประเมินผล และแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจุดเด่นสำคัญของหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการนี้ คือมีการบูรณาการเนื้อหาเพศวิถีที่ครอบคลุมทั้งด้านพัฒนาการ สัมพันธภาพ ทักษะชีวิต พฤติกรรมทางเพศ สุขภาพทางเพศ และสังคมวัฒนธรรม มีการออกแบบกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การเตรียมพร้อมและกระตุ้นความสนใจ ขั้นที่ 2 ร่วมกันวิเคราะห์เนื้อหา ขั้นที่ 3 การอภิปรายและลงข้อสรุป ขั้นที่ 4 การสร้างผลงานการเขียนแสดงทรรศนะ และขั้นที่ 5 การสะท้อนผลผ่านการนำเสนอ ซึ่งในกระบวนการเหล่านี้ เปิดโอกาสให้ได้คิด วิเคราะห์ แลกเปลี่ยน และเขียนแสดงทรรศนะจากสถานการณ์จริง และมีการเชื่อมโยงเนื้อหากับชีวิตจริง ทำให้ผู้เรียนเกิดทั้งความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่เหมาะสม

1.2 ผลการประเมินคุณภาพหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลการประเมินหน่วยการเรียนรู้ (n=5)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
1. ชื่อหน่วยการเรียนรู้น่าสนใจ ชัดเจนกะทัดรัด ครอบคลุม เนื้อหาสาระ	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ความสอดคล้องของสาระสำคัญกับมาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
3. การกำหนดหน่วยการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี	5.00	0.00	มากที่สุด
4. รายละเอียดเนื้อหา มีการจัดแบ่งได้อย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
5. รายละเอียดของเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี	5.00	0.00	มากที่สุด
6. รายละเอียดเนื้อหา มีความยากง่ายเหมาะสมตามระดับชั้นของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
7. ระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
8. แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหน่วยการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
9. แนวทางจัดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง	4.80	0.45	มากที่สุด
10. แนวทางการจัดกิจกรรมเรียนรู้มีความหลากหลาย	4.80	0.45	มากที่สุด
11. แนวทางการวัดและประเมินผลมุ่งเน้นทักษะการเขียนแสดงทรรศนะ	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	4.94	0.12	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ผลการประเมินหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถีแยกเป็นรายด้าน เฉลี่ยโดยรวมอยู่ในคุณภาพเหมาะสมมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.12)

1.3 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญโดยแยกวางแผน แสดงได้ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ โดยแยกเป็นรายแผน (n=5)

แผนการจัดการเรียนรู้		ผลการประเมิน		
		ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
แผนที่ 1	การเขียนแสดงทรรศนะ	4.83	0.00	ดีมาก
แผนที่ 2	แนวทางการเขียนแสดงทรรศนะ	4.83	0.00	ดีมาก
แผนที่ 3	การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง เพศวิถีกับวัยรุ่น	5.00	0.00	ดีมาก
แผนที่ 4	การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง ความหลากหลายทางเพศ	5.00	0.00	ดีมาก
แผนที่ 5	การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง ความหลากหลายที่ต้องเข้าใจ	5.00	0.00	ดีมาก
แผนที่ 6	การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง การเปิดเผยตัวตน (Coming Out)	5.00	0.00	ดีมาก
แผนที่ 7	การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง การใช้คำพูดและเคารพความหลากหลายทางเพศ	5.00	0.00	ดีมาก
แผนที่ 8	การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง การเคารพความหลากหลายทางเพศ	5.00	0.00	ดีมาก
แผนที่ 9	การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง กระดานสนทนาความหลากหลายทางเพศ	5.00	0.00	ดีมาก
แผนที่ 10	การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง การใช้โซเชียลมีเดียเพื่อยืนยันเพศสภาพในเด็กและวัยรุ่น	5.00	0.00	ดีมาก
แผนที่ 11	การเขียนแสดงทรรศนะ เรื่อง อยู่ร่วมกันอย่างไรในสังคมที่มีความหลากหลายทางเพศ	5.00	0.00	ดีมาก
รวม		4.97	0.00	ดีมาก

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถีแยกเป็นรายแผน เฉลี่ยโดยรวมอยู่ในคุณภาพดีมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.97 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.00)

2. ความสามารถในการเขียนแสดงทรรศนะ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการเขียนแสดงทรรศนะก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี แสดงได้ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนแสดงทรรศนะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี

ความสามารถในการเขียนแสดงทรรศนะ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับคุณภาพ	การแปลผล
ก่อนเรียน	27	11.63	58.15	1.54	1	ค่อนข้างต่ำ
หลังเรียน	27	15.15	75.74	1.88	3	ดี

จากตารางที่ 5 เมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนแสดงพรรณนา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี จำนวน 27 คน คะแนนเต็ม 20 คะแนน มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการเขียนแสดงพรรณนาก่อนเรียน เท่ากับ 11.63 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.54 ระดับคุณภาพอยู่ในระดับ 1 (ค่อนข้างต่ำ) คิดเป็นร้อยละ 58.15 และค่าเฉลี่ยความสามารถในการเขียนแสดงพรรณนาหลังเรียน เท่ากับ 15.15 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.88 ระดับคุณภาพอยู่ในระดับ 3 (ดี) คิดเป็นร้อยละ 75.74 ซึ่งพบว่านักเรียนมีความสามารถในการเขียนแสดงพรรณนาหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี สูงวกาก่อนเรียน

อภิปรายผลการศึกษา

ผู้ศึกษาขออภิปรายผลการศึกษา โดยจำแนกประเด็น ดังต่อไปนี้

1. หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทั้งหมด 1 หน่วยการเรียนรู้ รวมจำนวน 15 ชั่วโมง ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การพัฒนาทักษะการเขียน มีจำนวน 11 แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย แผนที่ 1 เรื่อง การเขียนแสดงพรรณนา แผนที่ 2 แนวทางการเขียนแสดงพรรณนา แผนที่ 3 การเขียนแสดงพรรณนา เรื่อง เพศวิถีกับวัยรุ่น แผนที่ 4 การเขียนแสดงพรรณนา เรื่อง ความหลากหลายทางเพศ แผนที่ 5 การเขียนแสดงพรรณนา เรื่อง ความหลากหลายที่ต้องเข้าใจ แผนที่ 6 การเขียนแสดงพรรณนา เรื่อง การเปิดเผยตัวตน แผนที่ 7 การเขียนแสดงพรรณนา เรื่อง การใช้คำพูดและเคารพความหลากหลายทางเพศ แผนที่ 8 การเขียนแสดงพรรณนา เรื่อง การเคารพความหลากหลายทางเพศ แผนที่ 9 การเขียนแสดงพรรณนา เรื่อง กระดานสนทนาความหลากหลายทางเพศ แผนที่ 10 การเขียนแสดงพรรณนา เรื่อง การใช้สื่อออนไลน์เพื่อยืนยันเพศสภาพในเด็กและวัยรุ่น และแผน ที่ 11 การเขียนแสดงพรรณนา เรื่อง อยู่ร่วมกันอย่างไร ในสังคมที่มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งได้ทำการตรวจคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า หน่วยการเรียนรู้มีคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด อาจเนื่องจากว่า ผู้ศึกษาได้ศึกษาหลักสูตร วิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัด รวมถึงคัดเลือกเนื้อหาอย่างเหมาะสมกับวัย จึงทำให้หน่วยการเรียนรู้มีความสอดคล้องและสามารถนำไปใช้พัฒนาทักษะการเขียนได้จริง ผลดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการที่ว่า การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างมีความหมาย ผ่านการลงมือปฏิบัติ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องเพศวิถี มีการลำดับเนื้อหาอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย มีความยากง่ายของเนื้อหา มีความเหมาะสมตามระดับชั้นของนักเรียน ระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย และการประเมินผลการเรียนรู้อย่างละเอียด ซึ่งทุกขั้นตอนมีความสอดคล้อง เชื่อมโยงสัมพันธ์กับการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผน

2. ผลการประเมินคุณภาพหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี ซึ่งได้ทำการตรวจคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า หน่วยการเรียนรู้มีคุณภาพเหมาะสมมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.12) และแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.97 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.00) สะท้อนให้เห็นว่า หน่วยการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีความถูกต้อง ครบถ้วน และมีประสิทธิภาพ อาจเนื่องจากว่า มีปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้มีคุณภาพสูง ได้แก่ การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การวิเคราะห์หลักสูตรจนถึงการออกแบบกิจกรรมการ จัดลำดับเนื้อหาอย่างชัดเจน เหมาะสมกับระดับชั้น และมีความต่อเนื่อง การออกแบบกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับกิจกรรมและผลลัพธ์การเรียนรู้

ผลการศึกษาที่สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า หน่วยการเรียนรู้ที่มีการออกแบบอย่างเป็นระบบและเชื่อมโยงองค์ประกอบต่าง ๆ อย่างสัมพันธ์กัน จะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทั้งความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะตามที่หลักสูตรกำหนด นอกจากนี้ ยังสนับสนุนแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้หลายศาสตร์ และนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตจริงได้อย่างมีความหมาย มีความสอดคล้อง

เชื่อมโยงสัมพันธ์ตามการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผน ผลการศึกษาดังกล่าว จึงสอดคล้องกับแนวคิดของ วิชัย วงษ์ใหญ่ และ ภารุต พัฒนาผล (2552) ที่อธิบายว่า การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้เป็นกระบวนการนำคำอธิบายสาระการเรียนรู้มาวิเคราะห์ ความคิดรวบยอดหลัก (Main concept) ร่วมกับองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ กระบวนการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ เวลาเรียน และการวัดและประเมินผล แล้วนำมาจัดทำเป็นตารางออกแบบหน่วยการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษา ในครั้งนี้ที่มีการออกแบบหน่วยการเรียนรู้โดยเชื่อมโยงองค์ประกอบต่าง ๆ อย่างครบถ้วนและสัมพันธ์กัน นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ไตรรงค์ เจนการ (2555) ที่กล่าวว่า การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ เป็นกระบวนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีระบบและลำดับขั้นตอนชัดเจน เพื่อให้ผู้สอนสามารถดำเนินการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุ เป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีกรอบทิศทาง ที่แน่นอน ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับทั้งความรู้ ทักษะ เจตคติ และประสบการณ์ตามที่ วางแผนไว้ ซึ่งสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาพัฒนาขึ้นที่มีโครงสร้างชัดเจนและสามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ได้จริง อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ สิริวรรณ จรัสวิวัฒน์ (2560) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเป็นการเชื่อมโยง สาระจากหลายกลุ่มวิชาเข้าด้วยกัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบูรณาการความรู้และทักษะไปใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิตจริง รวมถึง สร้างกระบวนการคิดหรือผลผลิตใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตในยุคปัจจุบัน ซึ่งผลการ ศึกษาในสะท้อนให้เห็นว่า การบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถีช่วยลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหา ส่งเสริมการเรียนรู้แบบองค์รวม และเปิดโอกาสให้ ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการเขียนควบคู่กับการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจในบริบทชีวิตจริงอย่างมีความหมาย

3. ความสามารถในการเขียนแสดงพรรณนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ บูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนแสดงพรรณนาก่อนเรียนและหลังเรียน ปรากฏว่า ความสามารถในการเขียนแสดงพรรณนาของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ ค่อนข้างต่ำ (11.63 คะแนน, ร้อยละ 58.15) และหลังเรียนเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับดี (15.15 คะแนน, ร้อยละ 75.74) แสดงให้เห็น ว่าการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถีสามารถพัฒนาทักษะการเขียนแสดงพรรณนาได้อย่างมี ประสิทธิภาพ อาจเนื่องมาจากการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการที่มีการออกแบบอย่างเป็นลำดับขั้นตอนชัดเจน และ เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) โดยผู้ศึกษาได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการบูรณาการ วิชาภาษาไทยกับเพศวิถีที่เน้นผู้เรียนได้เขียนแสดงพรรณนา ซึ่งหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนนั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีการจัดการ เรียนรู้แบบบูรณาการ ซึ่งสอดคล้องกับ สิริวรรณ จรัสวิวัฒน์ (2560) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เป็นการนำ สาระการเรียนรู้หลายกลุ่มสาระการเรียนรู้มาเชื่อมโยงความรู้และทักษะที่สัมพันธ์กันเข้าด้วยกัน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยเน้นการนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตจริง และพัฒนากระบวนการใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตและการทำงาน ในยุคปัจจุบัน สามารถเรียนรู้ได้หลากหลายในเวลาเดียวกัน ในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ เป็นลักษณะของกระบวนการใน การเลือกองค์ประกอบต่าง ๆ รวมทั้งเทคนิควิธีการทั้งหมดในการจัดทำหน่วยการเรียนรู้ และจัดเนื้อหาสาระและมว ลประสบการณ์ในหน่วยการเรียนรู้ที่จัดขึ้น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิด วิเคราะห์ อภิปราย และแลกเปลี่ยนความ คิดเห็น รวมถึงการสร้างผลงานเขียนผ่านกระบวนการ 5 ขั้น ได้แก่ การกระตุ้นความสนใจ การเรียนรู้เนื้อหา การอภิปรายสรุป การสร้างงานเขียน และการสะท้อนผล ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้กับประสบการณ์จริง และพัฒนา ความสามารถในการเขียนแสดงพรรณนาได้อย่างมีความหมาย

ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564) และมูลนิธิแพธ เทอุสท์ (2551) ที่ระบุว่า เพศวิถีศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ครอบคลุมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และวัฒนธรรม รวมถึง พัฒนาทักษะชีวิต เช่น การคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร การตัดสินใจและการเคารพสิทธิผู้อื่น ซึ่งล้วนเป็นพื้นฐานสำคัญของการ แสดงพรรณนาอย่างมีเหตุผล ซึ่งการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวยังมีข้อจำกัดจากบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่มีความหลากหลาย โดยบางครอบครัวยังมีความเชื่อที่เคร่งครัดเกี่ยวกับประเพณีเพศ ทำให้การเรียนรู้ บางเนื้อหาอาจมีความอ่อนไหว รวมถึงการที่ ผู้เรียนเข้าถึงข้อมูลจากสื่อออนไลน์ที่อาจไม่ถูกต้อง จึงจำเป็นที่ผู้สอนต้องออกแบบการสื่อสารและกิจกรรมอย่างเหมาะสม

ดังนั้นการจัดการเรียนรู้จะต้องสร้างพื้นที่ปลอดภัยในห้องเรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างไม่ถูกตัดสิน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ภารดร จันทรอินทร์ (2568) ที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เคารพความหลากหลายทางเพศและสิทธิมนุษยชน

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลธิชา นามมนตรี (2567) ที่พบว่า การสอนประเด็นความหลากหลายทางเพศที่มีประสิทธิภาพควรใช้วิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การอภิปราย การวิเคราะห์สถานการณ์ และการเชื่อมโยงกับบริบทจริง และยังสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องความเสมอภาคทางเพศในบริบทสังคมและกฎหมาย พระครูวิมลสุวรรณกร (2568) ที่มุ่งเน้นการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และสิทธิของทุกเพศ

จากผลการศึกษาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าแนวคิดและหลักการเกี่ยวกับเพศวิถีศึกษาและการจัดการเรียนรู้ที่เคารพความหลากหลายทางเพศ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยผู้ศึกษาได้นำแนวคิดดังกล่าวมาใช้ในการรอบในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ และสร้างเครื่องมือวัดผลที่สอดคล้องกับทักษะการเขียนแสดงทรรศนะ ส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการเขียนอย่างชัดเจนและสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสม และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถีไม่เพียงแต่ช่วยยกระดับความสามารถในการเขียนแสดงทรรศนะของผู้เรียนเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การเคารพความแตกต่าง และการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างเข้าใจและมีคุณค่า

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอที่ได้จากการศึกษา

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี ผู้สอนต้องเข้าใจในผลลัพธ์การเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่นำมาบูรณาการ เพื่อวางแผนเตรียมการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนนั้นเข้าใจองค์ความรู้ในชั่วโมงนั้น ๆ รวมทั้งการเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนแสดงทรรศนะ จึงต้องวิเคราะห์ว่าประเด็นหัวข้อเพศวิถีใด ควรใช้สื่อการเรียนรู้และออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบใด เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้มากที่สุด

2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี อาจใช้เวลามากกว่าปกติ เนื่องจากผู้เรียนต้องทำความเข้าใจ ในประเด็นเพศวิถี โดยผู้สอนต้องให้เวลากับผู้เรียนในการทำกิจกรรมอย่างเพียงพอ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเขียนแสดงทรรศนะในหัวข้อหรือประเด็นทางเพศวิถีได้อย่างเข้าใจ ดังนั้นจึงต้องมีการวางแผนในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเวลาด้วย

3. การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี ควรใช้วิธีเสนอแนะการเขียนโดยให้คำแนะนำเป็นรายบุคคล และควรจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เป็นพื้นที่ปลอดภัยและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระโดยปราศจากการตัดสิน พร้อมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนตระหนักว่าการเขียนแสดงทรรศนะเป็นกระบวนการใช้เสียงของตนเองอย่างมีวิจารณญาณและมีความรับผิดชอบต่อสังคม

4. การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี ควรสร้างบรรยากาศที่ปลอดภัย เพื่อเป็นการกำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการป้องกันการตีตรา และการบูลลี่กลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศที่มีความชัดเจนในการป้องกันการกลั่นแกล้งทางเพศ โดยครอบคลุมทั้งทางวาจา การกระทำ และในโลกออนไลน์

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

1. ควรมีการศึกษากการพัฒนาความสามารถในการเขียนแสดงทรรศนะ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเรื่องอื่น ๆ เช่น การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับสุขศึกษาและพลศึกษา โดยใช้ประเด็นร่วมสมัยเกี่ยวกับสุขภาพกายใจ การดูแลตนเอง และพฤติกรรมเสี่ยง ที่กระตุ้นการคิดเชิงวิเคราะห์ จริยธรรม และคุณค่าชีวิต เพื่อให้

นักเรียนเขียนแสดงทรรศนะจากความเข้าใจ ใช้กระบวนการคิดคิดอย่างมีเหตุผลและสื่อสารอย่างมีคุณค่าใช้ความเชื่อของตนเองโดยมีเหตุผลรองรับ

2. ควรมีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถีในการพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น การบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถีในการพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่ การพูดแสดงความคิดเห็น ทักษะการโต้แย้งเชิงเหตุผล ได้แก่ การโต้แย้งที่เป็นต้น

3. ในการสร้างหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาภาษาไทยกับเพศวิถี จะต้องมีการปรับปรุงเนื้อหา ที่ไม่ได้ปรากฏเพียงเรื่องครอบครัวสมบูรณ์แบบ ที่จำกัดเฉพาะเพศชายและหญิง แต่ควรเพิ่มเติมเรื่องความหลากหลายของรูปแบบครอบครัว ที่รวมถึงคู่ชีวิตเพศเดียวกัน เพื่อให้สอดคล้องกับสิทธิหน้าที่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับแก้ไข พ.ศ. 2567)

4. ควรจัดทำและผลิตสื่อ ที่มีการสร้างสื่อการเรียนรู้ที่สะท้อนภาพลักษณ์เชิงบวกของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ (LGBTQ+) ในมิติของสิทธิพลเมืองและกฎหมาย

5. ควรมีการเชื่อมโยงเรื่องเกี่ยวกับกฎหมาย มีการร่วมมือจากหน่วยงาน เพื่อรับความรู้เรื่องสิทธิจากการสมรสเท่าเทียม ในฐานะที่เป็นทักษะชีวิตที่สำคัญสำหรับผู้เรียนยุคปัจจุบัน เพื่อให้ผู้เรียนทุกเพศมองเห็นอนาคตและสิทธิที่ตนเองพึงมีภายใต้กฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560).

โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

ชลธิชา นามมนตรี. (2567). การสอนประเด็นความหลากหลายทางเพศของครูสุศึกษา. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์]. TU e-Thesis.

ไตรรงค์ เจนการ. (2555). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้. สำนักพิมพ์การศึกษา.

พระครูวิมลสุวรรณกร (สมพงษ์ จันทโร). (2568). การศึกษากฎหมายการสมรสเท่าเทียมในประเทศไทย: ความเสมอภาคในเพศทางเลือก. วารสารสหวิทยาการนวัตกรรมการบริหาร, 8(2), 202 - 216.

ภราดร จันทรอินทร์. (2568). แนวทางการบริหารสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศในกลุ่มนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 19(1), 114-128.

มูลนิธิแพथทูเฮลท์ (PATH) (2551). คู่มือการจัดกระบวนการเรียนรู้เพศศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. บริษัทเออร์เจนท์ แพค องค์กรแพธ จำกัด.

มูลนิธิแพथทูเฮลท์ (PATH) (2551). คู่มือการจัดกระบวนการเรียนรู้เพศศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. บริษัทเออร์เจนท์ แพค องค์กรแพธ จำกัด.

วรวรรณ ศรีวิทย. (2557). การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

วิชัย วงษ์ใหญ่, มารุต พัฒนาผล. (2552). การออกแบบหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เวชฤทธิ์ อังกะภักขจร. (2552). การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 20(1), 1-16.

ศิริพร พุทธิสงค์. (2561). การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยใช้โครงงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการคิดวิเคราะห์ และทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารวิจัยเพื่อการปฏิบัติการเรียนรู้ 4(2), 45-62.

สอากค์ ดำเนินสวัสดิ์. (2551). การเขียนเชิงวิชาการ. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน. (2566). *แนวทางการเขียนแสดงทรรศนะ*. สถาบันทางการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน. (2566). *รายงานข้อค้นพบการใช้ภาษาไทยของนักเรียนจากการทดสอบ O-NET ด้วยรูปแบบข้อสอบอัตนัย*. สถาบันทางการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน.

สิริวรรณ จรัสวิวัฒน์. (2560). การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการในยุคประเทศไทย 4.0 ตามแนวคิด STEM, STEAM และ STREAM. *วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม*, 13(1), 19 - 30.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). *แนวทางการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาในสถานศึกษา*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

อัมพร ทองใบ และมาลี พันธุ์ประเสริฐ. (2555). *การเขียนเชิงสร้างสรรค์*. สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.

วารสารหลักสูตรและการสอน มช.